

laatste dienen ten nadeele van het belang der ziekenverzorging. Maar den specialisten die de Maatschappij verlaten hebben, omdat deze niet vrijwillig afstand wilde doen van deze taak, die haar niet meer kon en mocht opgedragen worden, mag daarom niet het verwijt gemaakt worden, dat zij aldus handelden, omdat hun eigen stoffelijke belangen door die Maatschappij niet spoedig genoeg werden verzekerd. Al liepen deze belangen ten deele evenwijdig met die van de ziekenverzorging, toch is deze motiveering ongegrond. Dit kan o.a. blijken uit de volgende feiten: De meeste specialisten, die voor het lidmaatschap der Maatschappij bedankten (waaronder ondergeteekende), hadden daarbij persoonlijk geen enkel voordeel, doch brachten dit persoonlijke offer in het algemeen belang. Velen van hen hebben met fondspraktijk niets te maken, doch sloten zich aan om het beginsel. Juist de specialisten, die *niet* medegingen (die uit de kleine plaatsen), deden dit, volgens hun eigen verklaring, omdat hun stoffelijke belangen door uittreding zoodanig geschaad zouden worden, dat zij niet daartoe konden besluiten.

Dus omdat de ziekenverzorging eischt, dat het vakbelang: bevordering van het geneeskundig specialisme, door de specialisten zelfstandig ter hand worde genomen en niet opgedragen blijve aan de Maatschappij, en scheiding van vakbelangen niet wel mogelijk is, moeten de vakbelangen uit de Maatschappij, afgescheiden van andere daarvoor sprekende argumenten. Eerst daarna kunnen *alle* geneeskundigen weer lid dier Maatschappij worden en kan deze zich, naast haar wetenschappelijke taak, desnoods ook blijven wijden aan de algemeene belangen van den geneeskundigen stand in zijn geheel.

's-Gravenhage, 19 Februari 1919.

F. HIJMANS.

#### DE VOEDINGSTOESTAND DER ROTTERDAMSCHER SCHOOLKINDEREN.

Collega VON ZIEGENWEIDT meent ondervoeding te hebben aangetoond en grondt zijn meening daarop, dat de uitkomst der formule SCHUCKINK KOOL grooter was in 1914 dan in 1917, wanneer hij de waarden bepaalde voor dezelfde kinderep. Hij heeft dus waarschijnlijk de kinderen van 6 - 9 jaren in 1914 vergeleken met degenen, die in 1917 de school bezochten en toen 9--12 jaren oud waren.

Is de formule SCHUCKINK KOOL wel zoo zonder schommelingen, dat de 6--9-jarigen dezelfde uitkomst geven als de 9--12-jarigen? VON ZIEGENWEIDT kan dat gemakkelijk uit zijn materiaal nagaan door de uitkomsten der formule voor de 6--9-jarigen en de 9--12-jarigen, beide in 1917 of 1918 bepaald, met elkaar te vergelijken. Krijgt hij zoodoende eenzelfde uitkomst, dan pleit dat voor de juistheid van zijn slotsom.

Aangezien de eerste strekkingsperiode van STRATZ op ongeveer 7-jarigen leeftijd geschiedt, verwacht ik voor de kinderen beneden het 7de jaar een hogere uitkomst voor  $\frac{G}{L} - t$  dan voor de ouderen. Ik veronderstel derhalve, dat de lagere uitkomst in 1917 bij de Rotterdamsche schoolkinderen, vergeleken met dezelfde in 1914, een normaal verschijnsel is.

Gaarne hoor ik het oordeel van VON ZIEGENWEIDT, zoo mogelijk aangevuld met de door mij gevraagde gegevens.

Zaandam, 12 Februari 1919.

C. J. VAN DER LOO.

#### DE ZIEKTEWET EN DE DOKTERSFONDSEN.

Eindelijk zijn wij nu, na het schrijven der C. O. van 4 Febr. in n<sup>o</sup>. 7 van dit *Tijdschrift*, weer op den rechten weg; waarvan de C. O. leelijk was afgeweken, toen zij vóór eenige maanden alarm ging blazen naar aanleiding van de spoedig op komst zijnde ziekte wet. Ik heb toen getracht om de C. O. terstond weer in het goede spoor te helpen, door te vragen of zij zich niet had herinnerd, dat wijlen minister TALMA de doktersfondsen niet tot de ziekenfondsen in den zin der wet rekende; maar zij heeft daarop een antwoord gegeven, waaruit bleek, dat zij wilde volharden op dezen blijkbaar opzettelijk gekozen zijweg. Door den nood gedrongen is de C. O. door twee ministerieele verklaringen thans den goeden weg weer opgeduwd, al blijkt uit de